

Spoeedgeval

Avondvullende komedie in twee bedrijven

door

HENK W. DE VRIES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SPOEDGEVAL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HENK W. DE VRIES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2006 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Bij een minimale bezetting zijn nodig: 11 spelers {6 D + 5 H} en 3 figuranten.

Bij een maximale bezetting zijn nodig: 13 spelers {7 D +6 H} en 4 figuranten.

Lieuwe Lieverniet - Dokter en heer des huizes, 45 jaar

Cora Lieverniet - Vrouw van de dokter, 42 jaar

Elize Lieverniet - Dochter van Cora en Lieuwe, 17 jaar

Leonard Lieverniet - Zoon van Cora en Lieuwe, 20 jaar

Bea Koorenaar - Zuster van Cora, 45 jaar

Sonja Basenpaar - Doktersassistente, 21 jaar

Ina van Dalen - Patiënte

Lena Koops - Patiënte, 65 jaar

Arie Bos - Patiënt, 75 jaar

Trudy - Patiënte, 18 jaar

Jan - Vriend van Trudy, 18 jaar

Peter Blauw - Politiecommandant

Comm. - Politiecommandant

Politiemensen - 4 figuranten

Opm. In het tweede bedrijf dragen de overvallers van de familie Lieverniet bivakmutsen over hun gezicht. Het is niet de bedoeling dat zij die de hele voorstelling blijven dragen. Voor het grootste deel dragen zij hem als een muts boven op het hoofd. Dit ter beoordeling van de regisseur.

Plaats van handeling en inrichting:

Het spel vindt plaats in de huisartsenpraktijk van dokter Lieverniet. Het eerste bedrijf en het tweede bedrijf spelen zich gelijktijdig af, waarbij in het eerste bedrijf de gebeurtenissen worden gevolgd in de wachtkamer en in het tweede bedrijf die in de spreekkamer. De wachtkamer is voorzien van twee deuren, een toegangsdeur naar de wachtkamer en een deur die toegang geeft tot de spreekkamer. De deur naar de spreekkamer moet voorzien zijn van een bovenlicht. De inrichting van de wachtkamer kan vrij simpel zijn, een lange lage tafel met een aantal stoelen en een kapstok. De spreekkamer bevat twee bureau's; aan de ene zijde van het toneel een grote, voor de dokter, aan de andere zijde van het toneel, dicht bij de deur naar de wachtkamer, een kleine voor de doktersassistente. De dokter heeft een bureaustoel op wieltjes die goed verrijdbaar moet zijn. Er is een telefoon op het bureau van de assistente. Voor het overige zijn nodig een aantal stoelen en een kamerscherm waarachter patiënten zich kunnen verkleden en een ladekast met daarin de patiëntengegevens. Verder kan men het meubilair in deze ruimte aanvullen met wat men goed dunkt. Aan de zijkant, naast het bureau van de dokter is een hoog raam welke aan de onderkant is afgeschermd met vitrage. Er is nog een tweede deur aanwezig die toegang geeft tot het woonhuis.

Eerste bedrijf

Het eerste bedrijf speelt zich af in de wachtkamer van dokter Lieuwe Lieverniet.

Scène 1

Op mevrouw Lena Koops na is bij aanvang niemand in de wachtkamer aanwezig.

Lena zit op een van de stoelen en bladert in een tijdschrift als de deur naar de spreekkamer opengaat en Lieuwe in de deuropening verschijnt. Hij laat mevrouw Ina van Dalen passeren opdat zij de wachtkamer kan binnengaan en geeft haar vervolgens een hand.

LIEUWE: Nogmaals we gaan gewoon wat experimenteren. Helpen deze zetpillen niet, komt u gewoon weer langs en gaan we wat anders proberen, tenslotte zijn er meer medicijnen dan ziektes dus eenmaal slaan we toch de spijker op de kop. Ja?

INA: Goed dokter,... *(niet helemaal gerust)* maar dat andere....?

LIEUWE: Laten we rusten. Aan deze ene ziekte hebben we voorlopig even genoeg.

INA: Ja, maar u denkt echt...?

LIEUWE: Liever niet te veel over nadenken, maakt 't alleen maar erger.

INA: Maar het staat voor U vast...?

LIEUWE: Helaas wel.

INA: Ik kan er nog niet helemaal bij hè, goed een beetje vergeetachtig worden we allemaal op z'n tijd. Maar dement..., ik moet er niet aan denken.

LIEUWE: Moet u ook niet doen. Bekijken we over een half jaartje opnieuw. Gewoon even vergeten wat ik daaromtrent gezegd heb, moet u toch niet moeilijk vallen.

INA: U hebt makkelijk praten *(geeft weer een hand)* Desondanks bedankt. *(wil weg gaan)*

SONJA: *(vanuit de spreekkamer)* Is die mevrouw daar nog? *(snelt de wachtkamer binnen)* Mevrouw! Mevrouw, u vergeet uw recept mee te nemen.

INA: Ach, wat dom nou, dat gaat altijd meteen in mijn tas. *(neemt het recept van haar aan)* Moet mij natuurlijk net vandaag overkomen. Bedankt hoor. *(gaat af. Lena die denkt aan de beurt te zijn is opgestaan)*

LIEUWE: Een ogenblikje nog mevrouw, ik laat u zo roepen.

LENA: Wâ-blijf?

LIEUWE: Mijn assistente komt u zo halen. *(gaat af, kort daarop gevolgd)*

door Sonja, die in eerste instantie de deur openlaat, even later gaat de deur dicht. Lena haalt haar schouders op en gaat weer zitten)

ARIE: *(komt op — Een bibberig oud mannetje, zwaar leunend op zijn stok met om zijn andere hand een groot verband)* Is dit de wachtkamer van dokter Lieverniet?

LENA: Wie zegt u?

ARIE: *(luid)* Lieverniet.

LENA: O, ja, ja. Dat is hier, ja. *(wanneer Arie met zijn wandelstok richting spreekkamerdeur wijst)* Dat is zijn spreekkamer, ja. *(wanneer Arie richting spreekkamer gaat)* Ja maar dat gaat niet, u kunt niet zomaar doorlopen.

ARIE: Maar ik moet toch in zijn spreekkamer zijn?

LENA: Maar wel ieder op z'n beurt. Ik wacht ook al een hele poos.

ARIE: Ik heb niet zoveel tijd, mens.

LENA: Zo'n druk leven nog op je ouwe dag?

ARIE: Ja, èh nou ja dat nou ook weer niet.

LENA: Nou dan ga je toch lekker zitten, de mensen zijn tegenwoordig allemaal zo gehaast.

ARIE: Dat moet je wel hè, als je mee wil komen. Is ie eigenlijk al begonnen, zit er iemand binnen?

LENA: Momenteel niet zover ik weet. Hij zou me laten roepen.

ARIE: *(is gaan zitten, terwijl hij met een hand op z'n stok blijft leunen en zijn benen wiebelen)* Heb jij lang werk ?

LENA: Ik? Allang niet meer. Ik leef van mijn AOW. *(wanneer Arie haar niet begrijpt)* O, dat vroeg je niet? Ik ben een beetje doof moet je weten.

ARIE: Kunnen we elkaar een hand geven?

LENA: Wat wou je geven?

ARIE: Ik zei, kunnen we elkaar een hand geven.

LENA: Hè, O... o-ja? *(grinnikt)* Dat zal niet eens meevallen. Voor je benen zeker?

ARIE: Nee, nee daar kom ik niet voor.

LENA: Toch je hand? *(vanuit de spreekkamer klinken harde onverstaanbare boze stemmen, het geluid of er iets omvalt gevolgd door een harde klap tegen de deur. Het wordt door geen van beiden opgemerkt)*

ARIE: Heb ik mee tussen de deur gezeten, van mijn auto. Dat komt wel weer goed, daar kom ik niet voor.

LENA: Erg doof?

ARIE: Door mijn linker hoor ik bijna niets meer. Wel lastig soms, maar daar kom ik niet voor.

LENA: Als ik zo hoor wat jij allemaal hebt, ben je hier kind aan huis.

Krijg je zeker wel korting als grootverbruiker?

ARIE: Ik kom zelden bij een dokter. Kom nooit boven mijn eigen risico.

LENA: Maar die neem je wel, als ik je zo bekijk.

ARIE: Ik bedoel het eigen risico van het ziekenfonds, begrijp je?

LENA: O, dat bedoel je, voor mij ben je een raadsel.

ARIE: Hij is trouwens mijn eigen huisdokter niet eens.

LENA: Je treft in de wachtkamer van een dokter vaak vreemde figuren, maar zo'n vreemde snuiter als jij heb ik nog nooit meegemaakt.

Straks ga je me ook nog vertellen dat je helemaal niets mankeert.

ARIE: Dat heit je dan goed gezien, op de keper beschouwd mankeer ik niets. Nu maar hopen dat de dokter er ook zo over denkt. *(de deur naar de spreekkamer gaat zover open dat Sonja net haar hoofd erdoor kan steken. Het is een verward hoofd en ze kijkt verschrikt)*

SONJA: Ik moet u mededelen dat de dokter voor een spoedgeval is weggeroepen. U zult dus een poosje geduld moeten hebben. Beter is het misschien een nieuwe afspraak te maken en een andere keer terug te komen. *(met een ruk verdwijnt het hoofd weer alsof het naar binnen wordt getrokken. De deur wordt daarna gesloten)*

ARIE: Wat zei ze nu allemaal?

LENA: De dokter is weg naar een spoedgeval.

ARIE: Dat komt me dan bijzonder slecht uit. Ik heb niet zoveel tijd meer.

LENA: Maar ik heb begrepen dat ie zo weer terug zal komen.

ARIE: Dat weet je heel zeker?

LENA: Ik zei je toch dat ik momenteel een slecht gehoor heb.

ARIE: Zit er niks anders op dan te wachten.

BEA: *(komt hijgend op)* Zo, u bent dus nog gebleven. Dacht een lege wachtkamer aan te treffen.

ARIE: Je hebt je voor niks gehaast mens, voorlopig ben je nog niet aan de beurt.

BEA: Ik ben bang geen van allen. Lie... Ik bedoel Lieverniet... De dokter is weggeroepen maar dat wisten jullie al...?

LENA: Ik kan u niet zo gauw volgen.

BEA: *(luid)* De dokter is naar een spoedgeval

ARIE: Klopt ja, kwam de assistente net vertellen. Maar hoe kan u dat nou weten?

BEA: Hè,... O 'kwam hem tegen op de gang.

ARIE: De dokter?

BEA: Ja, wie anders dacht u?

ARIE: Is ie dan nu pas weg?

BEA: En voorlopig is hij ook nog niet terug.

LENA: Wat hoor ik is de dokter al terug?

BEA: Wat zeg ik nou?

LENA: Dat wil ik nou juist graag weten.

BEA: Hij is pas net weg. U mag uw oren wel eens laten uitspuiten.

LENA: Waarom dacht u dat ik hier zit?

BEA: Reken er maar op dat hij voorlopig nog wel even bezig gehouden wordt. *(heeft inmiddels plaats genomen op een stoel het dichtst bij de deur naar de spreekkamer)* Dus als het alleen maar gaat om het uitspuiten van uw oren... Wat zult u nou missen als u een paar dagen langer doof blijft?

LENA: Bent u altijd zo complimenteus? U vindt dat ik maar beter kan gaan?

BEA: Ik geef u alleen maar een goede raad. *(haalt een breiwerk uit haar tas en begint te breien)*

LENA: U gaat toch ook niet weg?

BEA: Ik heb geen haast

ARIE: Ik wou dat ik dat kon zeggen.

BEA: Niemand wacht op mij. Ben een single dus....

LENA: Dus?

BEA: Een vrouw alleen. Of ik nu hier zit te breien of thuis.

LENA: O, maar ik heb ook geen haast, ook een... single... alleen.

BEA: *(tot Arie)* U zit aardig in de kreukels zo te zien.

ARIE: Ach ja, zo heeft iedereen op z'n tijd wel eens wat. Maar daar kom ik niet voor.

LENA: Waar kom jij nu eigenlijk wel voor?

ARIE: Dat wil jij znodig weten?

LENA: Nou ja, 't gaat me natuurlijk niks aan, maar als je dan niets mankeert wat doe je hier dan nog?

BEA: Als u dan zo'n haast heeft.

ARIE: Ik heb haast ja, om bij de dokter te komen, als jullie dat dan zo graag willen weten.

LENA: Laat maar zitten, ik heb het al in de smiezen, jij bent niet het type man dat in de wachtkamer al zijn besognes op de tafel legt... Je hebt gelijk hoor, je hébt van die mensen... een man van jouw leeftijd, 'k weet precies waar de schoen wringt en daar praat je niet zo graag over. *(tot Bea)* Weet u misschien ook toevallig of er hier een toilet is?

BEA: Voor patiënten? Kun je denken, nee dat is te veel gevraagd voor Lie..Lieverniet. Maar goed beschouwd is het wel hard nodig, 't is namelijk niet alleen nu maar je zit hier altijd een eeuwigheid te wachten.

ARIE: Als dat de nieuwsgierigheid van de dames enigszins kan bevredigen ook dat staat niet boven aan mijn lijssie.

LENA: Niet bovenaan?

ARIE: Mens ik heb momenteel wel wat anders aan mijn hoofd.

LENA: *(na een korte periode van stilte tot Bea)* Breit u veel?

BEA: Als ik niets anders omhanden heb.

LENA: 'k Heb het ook altijd graag gedaan. Je wordt er zo rustig van en het geeft zo'n voldaan gevoel als je weer iets af hebt. Maar ja, waar moet je met al dat spul naartoe? Ik heb nog een kast vol met sokken, truien en shawls.

BEA: U heeft geen man?

LENA: Op de dag dat wij 10 jaar getrouwd waren is ie de deur uitgegaan en nooit meer teruggekeerd. Ook geen kinderen, ben er maar mee gestopt. Als ik bij mijn zuster kwam, die heeft er drie, ja kinderen dan hè, en ik had een pakje in mijn hand, kwam de oudste mij al bij de deur tegemoet. Toch niet voor mij hè tante? Ik heb al vier kabeltruien.

BEA: Wat dat betreft had ik geen klagen altijd meer dan genoeg afnemers voor mijn breiwerk gehad en momenteel aanvaard Het Leger des Heils mijn truien nog steeds met grote dankbaarheid.

LENA: Die staan ook elke winter in de kou met zo'n kerstpot op de straat, die kunnen best iets warmes gebruiken.

BEA: *(tot Lena)* U heeft er wel olie ingebracht?

LENA: Olie? Ik verstond olie, wat zou ik daar mee moeten?

BEA: Waarvoor bent u nou hiernaartoe gekomen?

LENA: Voor mijn oren.

BEA: Nou dan, slaolie is daar prima voor geschikt.

LENA: Slaolie in mijn oren?

BEA: Zonder voorbehandeling kun je niet zondermeer je oren laten uitspuiten. Dat kan zelfs gevaarlijk zijn.

LENA: Daar heeft de assistente mij anders niets over gezegd.

BEA: Ach die... die weet... is hier pas,... zal daar niet aan gedacht hebben.

ARIE: Gewoon een grote beurt. Net als bij een auto, doorsmeren en olie verversen.

LENA: Jullie steken de draak met mij.

BEA: Een goede..., ik bedoel een specialist, een KNO-arts die zal het niet in zijn hoofd halen om oren met water uit te spuiten, die werkt met vacuüm.

LENA: Nou dan vraag ik toch aan de dokter om mijn oren ook met vacuüm uit te spuiten.

ARIE: Ik ben dan wel geen dokter maar weet voldoende van techniek om te beweren dat je niet met vacuüm kunt spuiten.

BEA: *(geërgerd)* Wat maakt dat ook uit, in ieder geval met een methode waarbij je geen risico loopt voor je oren.

LENA: U hoeft niet zo te schreeuwen, zo doof ben ik nu ook weer niet.

BEA: Als ik u een wijze raad mag geven, ga naar huis. Gewoon een aantal dagen iedere morgen een paar druppels olie in uw oor doen en dan terug komen om te laten uitspuiten, dan kan de dokter ook niets beschadigen.

LENA: Maar de dokter is toch ook niet gek.

BEA: Dan weet u niet hoe het er daarbinnen toegaat. Je wordt op een stoel gezet met een bakje in je nek en o,ja ook nog een groot schort voor want het water spat letterlijk alle kanten op, en dan komt de dokter met zo'n knoert van een injectiespuit vol heet water, nee ik mag niet overdrijven, warm water, en dat gaat dan met volle kracht je oor binnen. Klaar ben je.

LENA: 'k Ben gelukkig niet bang voor water.

BEA: Het kan je een gescheurd trommelvlies opleveren.

LENA: 'k Blijf toch maar zitten want als ik naar een specialist wil worden doorverwezen heb ik toch een verwijsbriefje van de dokter nodig.

BEA: Dan moet u het zelf maar weten. Ik heb u gewaarschuwd.

LENA: Ja hoor, en ik heb het goed gehoord.

Scène 2

Men hoort de stemmen van Trudy en Jan.. Trudy komt als eerste door de deur, blijft daar staan en spreekt tot de nog onzichtbare Jan.

TRUDY: Doe nu niet zo zakkig. Wat wordt 't, ga je mee of niet? *(na een onverstaanbaar antwoord van Jan)* Dat had je wel eerder kunnen bedenken, voor mij is het een kutsmoes. *(weer een onverstaanbare reactie van Jan)* Nou moet je wel een beslissing nemen, ja of nee? *(geen antwoord van Jan, geërgerd)* Wat doe je nou?

JAN: *(dichterbij gekomen maar nog niet zichtbaar)* Je hoeft niet zo te schreeuwen.

TRUDY: Ik schreeuw helemaal niet, maar ik ben het zat, ik wil een antwoord..

JAN: Jij je zin!

TRUDY: Je hoeft niet hoor, maar dan ga ik ook niet.

JAN: *(schoorvoetend op)* Ik blijf het onzinnig vinden. Andere meiden gaan toch ook alleen.

TRUDY: Maar ik niet. Een grote schijtebroek ben je.

JAN: Dat slaat toch nergens op?

TRUDY: O nee? Het is jouw wens, dus heb ik het recht te eisen dat je meegaat.

JAN: Shit! Maar moet dat nou de hele wereld horen..

TRUDY: Zeik toch niet zo, die mensen zijn allemaal doof.

BEA: Nou, daar zit je nog niet eens zover naast.

JAN: Moet je zien hoe ze allemaal zitten te zwijmelen.

ARIE: Wat doen we, zegt ie?

LENA: Zwijmelen! *(wanneer Arie haar niet begrijpt, harder)* Zwijmelen!

JAN: Zie je 't nou?

TRUDY: Wat nou? Dat lok je toch zelf uit!

BEA: Domme dingetjes gedaan, stel ik mij zo voor.

JAN: Mens bemoei je er niet mee.

BEA: Heeft ie altijd zo'n opgewekt humeur? Als ik jou was zou ik mij nog maar eens bedenken... of eh is het daar al te laat voor?

TRUDY: Bent u soms een doodgewaande zuster, nicht, tante of ander ver familielid van mij dat u zich het recht toe-eigent zulke persoonlijke vragen te stellen?

BEA: 'k Moet er niet aan denken.

TRUDY: Hou dan je kiezen op elkaar.

JAN: Ik ben het spuugzat, ik ga er vandoor.

TRUDY: Dan ga'k met je mee. Maken we er geen probleem meer van.

JAN: Shit! Waarom nou toch, ik zit er toch maar voor Jan Lul bij.

TRUDY: Dat is nu juist wat ik voorkomen wil. Waarom ik? Misschien heeft ie wel een alternatief, voor mannen.

JAN: Geinig hoor, je denkt toch zeker niet dat ik daar intrap.

LENA: Goeie voorlichting lijkt me wel aan jullie besteed.

ARIE: Die jeugd van tegenwoordig heeft het maar moeilijk. Wij mochten er vroeger niet eens over praten, dat was al taboe. En voor wat de praktijk betreft daar hadden wij echt geen buitenstaander voor nodig.

TRUDY: Als jij je er nou zo nodig mee wil bemoeien overtuig je dan vooraf of je 't wel over hetzelfde onderwerp hebt.

BEA: Weet je wat jullie moeten doen kinderen? Lekker naar huis gaan of naar de speelplaats. Aftelspelletje: 'iene mine mutte, tien pond grutte', wie dan overblijft is de baas en mag het zeggen.

JAN: Let jij nou maar liever op je breiwerk, straks heb je een sok gebreid in plaats van een pannenlap.

BEA: Maak je wat dat betreft geen zorgen, ik kijk wel uit, ik laat geen stekies vallen.

JAN: Mens je hebt geen idee waar het overgaat.

LENA: 'Kwam die dokter nou maar eens terug. Het wordt er hier ook niet gezelliger op.

TRUDY: *(kijkt op haar horloge)* Allemachtig ja zeg, dié is over tijd. We hadden allang aan de beurt moeten zijn.

LENA: Hij is naar een spoedgeval. Ik wacht al een eeuwigheid.

ARIE: Ja en het kon ook nog wel even duren. Niet zo leuk als je haast hebt.

JAN: Nou wordt ie helemaal mooi, hoor je dat? Zitten we hier de hele tijd dat ge-o-ha aan te horen, blijkt dat ie pleitte is. Wat doe ik hier nog?

TRUDY: Wachten, heel gewoon wachten. Dat doe ik en dat doe jij! Ja, ook! En als je dat niet wilt, ach wat... ik zeg het ook niet meer, je weet de consequenties.

JAN: Dit is gemeen, gewoon chantage.

TRUDY: Maar wel ten bate van een goed en gemeenschappelijk doel.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto